

De wateren van de liefde

Ging mijn [vorige blog](#) over het zelfvertrouwen van opgroeiende tienermeiden, nu, tadaaaa, een soort vervolg. Want juist door onzekerheid kan dat opgroeien leiden tot wat je niet wilt. Zoals in bed belanden bij de verkeerde man op een verkeerde plek. En laten nu over precies dát twee wat verder opgegroeide vrouwen een openhartig boek hebben geschreven: Margo den Ouden en Rinke Verkerk. Over hoe hun leven uit de rails liep, en hoe ze toch de draad weer hebben opgepakt.

Hun boek heet: [De ware worden](#) (Uitgeverij Nieuw Amsterdam, 2018). Worden. Dus niet: De ware vinden. Nee, probeer er liever eerst werk van te maken om zelf iemand te worden met wie je gelukkig durft te zijn. En daar kunnen de levenslessen van Margo en Rinke beslist bij helpen. Maar die lessen hebben ze door scha en schande opgedaan. Het boek begint zo:

“Vanaf onze pubertijd proberen we allebei, nogal verward, de wateren van de liefde te bevaren met charmant en knap zijn. Als resultaat eindigt Rinke diep ongelukkig op een hotelkamer in Utrecht en eindigt Margo geschaafd en onder de blauwe plekken op een hotelkamer in Nijmegen. Beiden besluiten we: het moet anders.”

Waarom beveel ik als pastor dit boek aan? Niet omdat ik denk dat deze twee vrouwen de wijsheid nu in pacht hebben, nu ze een paar jaar ouder zijn. Ik signaleer dat ze wel erg graag schrijven over een ‘weergaloos’ leven, precies waar ze ook rond hun twintigste naar op zoek waren. En zo’n leven gun ik ze uiteraard van harte. Maar ook als je uit een diep dal omhooggeklimmen bent, dan blijf je een ploeteraar in de realiteit van het leven. Want die realiteit komt doorgaans met nieuwe dips, en altijd met nogal alledaagse sores. Zoals het verschonen van lakens of luiers, en het omgaan met geld of schulden.

Gelukkig geven Margo en Rinke ook blijk van die nuchterheid in hun boek. Hun nieuwe relaties zijn niet alleen maar rozengeur en maneschijn. Ruzies over geld. Samen een beslissing hebben genomen over een nieuwe woonplaats – en dan toch achteraf in paniek raken dat je daarin mee bent gegaan. En dus word je alsnog boos op je partner. Tuurlijk. Terwijl je er zelf echt bij was. Het is precies die eerlijkheid die dit boek zo realistisch en waardevol maakt.

Mijn vrouw en ik krijgen van jongeren met trouwplannen wel eens het verzoek om een paar avonden samen gesprekken te hebben. Als een soort voorbereiding. Het heeft inderdaad grote voordelen om met ons te praten, leggen we dan uit. Wij hebben immers veel langer dan zo’n beginnend stel ervaring met hoe het *niet* moet.

Inmiddels geef ik van tevoren aan trouwlustigen de tip om eerst het boek van Margo en Rinke samen te lezen. Maar ook voor iedereen die niet te bang is om naar een eigen relatie te kijken: aanbevolen.

Rob Nijhoff, 21 november 2018; reacties: [robnijhoff\[at\]planet.nl](mailto:robnijhoff@planet.nl)